

DR. KASZÁS KÁROLY KÖSZÖNTÉSE 65. SZÜLETÉSNAJÁN

Prof. dr. Kaszás Károly Ph.D. okl. mérnök, nyugalmazott egyetemi tanár született 1954. dec. 25-én, Kanizsán (Szerbia, Jugoszláv SzSzK.). *Tanulmányok:* Újvidéki Egyetem, Technológiai Kar (1973-1978) okleveles technológus mérnök (1978); Újvidéki Egyetem, Technológiai Kar (1983-1987), műszaki tudományok magisztere (1978), Újvidéki Egyetem, Technológiai Kar (1988-1993), műszaki tudományok doktora PhD (1993).

Főbb kutatási területei: durva és finom kerámiák, nanotechnológia, építőanyagok korróziója és korrózió védelme, környezetvédelem, szilárdhulladék kezelés, fenntartható fejlődés.

Szakmai tevékenység: „Építőipari Kombinát Kanizsa, Potisje Gyáregység”, termelésvezető (1978-1980); „FIM Szigetelőanyaggyár”, Kanizsa, szakmunkatárs a laboratóriumban és a technológiai osztályon (1980-1982); „Építőipari Kombinát Kanizsa”, „Kerámika Gyáregység”, nyerstermelési osztály vezetője, minőségellenőrzési osztály vezetője; „Építőipari Kombinát Kanizsa”, vezérigazgató helyettes (1987-1989); „Potisje-Kanizsa” Kanizsa, Építőanyaggyártó Rt. vezérigazgató (1989-2000); „Potisje-Kanizsa”, Kanizsa Rt. főtechnológusi tanácsadó (2000-2002); „Potisje-Kanizsa”, Kanizsa Rt. a vezérigazgató műszaki, technológiai és tudományos fejlesztési tanácsadója (2002-2005).

Oktatói tevékenység: „Műszaki Középiskola Kanizsa”, Kanizsa, honoráris tanár (1980-1992); „Újvidéki Egyetem”, Újvidék, „Építőmérnöki Kar Szabadka”, Szabadka, tiszteletbeli egyetemi docens, (1995-1998); tiszteletbeli rendkívüli egyetemi tanár (1998-2003); tiszteletbeli rendes egyetemi tanár (2003-2005); nyugállományba vonulásáig (2019) főállású rendes egyetemi tanár (2005-2019).

Legfontosabb szakmai eredmények: Kezdő mérnök gyakornokként (1978) tett javaslatára, átalakították a száraz cserép rakásmódját az ÉIK Kanizsa, „Potisje” Kanizsa gyáregységben, az alagút kemence égető vagonjaira, mert előzőleg, akkora volt a hajszállrepedéses, kiégetett cserépben a selejt, az új típusú cserép gyártásánál, a „C. I.” üzemben, hogy annak értéke meghaladta, a gyáróriás, egyhavi bruttó fizetését. Munkatársaival a „Kerámika” Kanizsa csempegyárban (1982-1987) optimalizálták a kerámia zagy nedvesörlésű malmainak munkáját, lerövidítve 18%-kal az őrlésidőt; **teljesen átalakították a kerámia zagy porlasztó szárítójának („atomizőr”) belső szerkezetét, megváltoztatták technológiai paramétereit, beépítettek egy külföldi gyártmányú, folyamatos kerámia granulátum nedveségmérőt.** E módosítások által a granulátum szemcse nagysága, morfológiája, szemcse nagyság eloszlási görbéje, nedvessége, azt az eredményt adta, hogy a szinter padlólapoknál az alacsonyabb osztályú termék és a selejt, több mint 21%-al lecsökkent. A csempek száraz préselésénél, Európában először alkalmazták a frissen kiperéselt, nyers csempe termovíziós ellenőrzését

munkatársaival, amely módszer rámutatott, hogyan kell a présformába való töltést megváltoztatni. Újra Jelentős selejt csökkenést értek el.

Vezetése alatt a „Potisje-Kanizsa” Rt. öt alkalommal (1996-2000) nyerte el a Belgrádi Építőipari Kiállítás új termékért járó, „Nova vizura” díját és szintén ötször (1996-2000), ugyanott, a vásár „Grand Prix” Nagydíját. Szabadalmuk (Prof. Dr. Milan Kekanović-tyal): A »Great-span intermediate flow construction, particularly for building of public and residence structures«, az Első Feltalálói Olimpián (Budapest, 1998.) aranyérmert nyert, majd Szerbiában, több európai országban és Ausztráliában is szabadalmi jogot kapott.

Az európai cserép- és téglagyártásban az első zártrendszerű, agyag száraz feldolgozású-visszanedvesítésű (1200 tonna/nap), teljesen számítógép vezérlésű és irányítású, ultramodern üzem (»Potisje-Tondach« Rt. Magyar Kanizsa – Kanizsa új neve 2002-től; 2003 októberben a »Tondach Gruppe« megvásárolta a »Potisje – Kanizsa« Rt. Magyar Kanizsa gyárat) tervezési és kivitelezési főmérnöke és felelős vezetője (2003-2005).

117 tudományos és szakmai munkát publikált Jugoszláviában, Szerbiában, Európa és a világ vezető folyóirataiban. Több száz tudományos és szakmai előadást tartott hazai nemzetközi, európai és világszintű tanácskozásokon, konferenciákon, kongresszusokon, szerb, magyar, német, angol és olasz nyelven. Szerzője egy tankönyvnek, társszerzője három monográfiának és két enciklopédiának, számos külföldi tudományos munka recenzense. Több, mint száz hazai, nemzetközi, európai és világ konferencia és kongresszus aktív résztvevője.

Tagság: a Szerbiai Mérnök-tudományi Akadémia rendes tagja (2003-); a Balkáni Ásványtechnológiai Tudományos Akadémia rendes tagja (2012-); a Nemzetközi Technológiai és Manager Akadémia rendes tagja (2002-); a Magyar Tudományos Akadémia külső köztestületi tagja (2002-); a Szerbiai Anyag és Szerkezetvizsgáló Társaság érdemes tagja (1998-); az Európai Kerámia Szövetség tagja (1992-); a Német Kerámiai Társaság tagja (1990-); a Szerbiai Anyag és Szerkezetvizsgáló Társaság Igazgató Bizottságának tagja, majd elnöke; a Szerbiai Kerámiai Társaság tagja; az Újvidéki Egyetem, Szabadkai Építőmérnöki Kar, Szerkezet és Anyagtani Tanszék vezetője (három mandátum).

A »Lloyds Register Quality Assurance« (LRQA), London, Technológiai Szakértője (2006-); a Szabadkai Körzeti Gazdasági Kamara alelnöke (2009-2015); a **fib** Magyar Tagozatának tagja (2016-).

Kitüntetések: a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság Munkaérdemrendje (1999); a Vajdasági Gazdasági Kamara Aranyplakettje (1998); a Szabadkai Körzeti Gazdasági Kamara Aranyjelvénye (2012); a Német Kerámiai Társaság (DKG) Ezüst Érdemérme (2016).

Professzor urat tisztelettel köszönti a **fib** Magyar Tagozata és további jó egészséget kíván.

Balázs L. György

DR. TARICZKY ZSUZSANNA KÖSZÖNTÉSE 80. SZÜLETÉSNAJÁN

Dr. Tariczky Zsuzsanna 1939. december 13-án született Budapesten. Szülei szigorral, de sok szeretettel nevelték.

Életét meghatározta hite, a szülők tisztelete és a testvéri szeretet. A Budapesti Fazekas Mihály gimnáziumban 1958-ban jeles eredménnyel érettségizett, majd 1969-ben a BME Építészmérnöki Karán szerzett diplomát, melyet 1978-ban az egyetem Építőipari Minőségvizsgáló szakán szerzett szakmérnöki diplomával egészített ki. Tanulmányai mellett az Építéstudományi Intézet Minősítő Tagozatán, majd jogutódjánál, az Építőipari Minőségvizsgáló Intézet Anyagvizsgáló Osztályán dolgozott. Megismerkedett az építési anyagok vizsgálataival, a tűzállóság kérdéseivel, de részt vett a bauxit cementekkel készült házak felülvizsgálatában is.

A vizsgálatok kapcsán került kapcsolatba a Kiskörei erőmű építési munkáival, majd biztatásra elvállalta a laboratórium vezetését. Megismerkedett a vízépítési munka rejtelmével, a kivitelezési munka sokszínűségével. A betontechnológia tervezése, a beton folyamatos ellenőrzése mellett, betongyarak üzemeltetése, sőt telepítése is feladata lett. Élvezte az új meg új kihívásokat, feladatokat, de az élet közbeszólt. Édesanyja megbetegedett, hazahívta lelkiismerete.

Hívták az Ybl Miklós Főiskolára laboratórium vezetőnek, de ő a Hídépítő Vállalatot választotta. A vállalatnál a fejlesztés időszaka volt. A minőség-ellenőrzési rendszer kialakítása-, különféle célra felhasznált betonok előállításának megszervezése volt a feladata. A helyszínen előállított betonokból feszített tartók, szabadszereléssel, szabadbetonozással épült hidak készültek. A rendelkezésre álló adalékanyagok, cementek nem mindig feleltek meg az elvárásoknak. Elment a bányákba, cementgyárakba az anyag kiválasztás érdekében. Részt vett a laboratóriumi-, a helyszíni próbakeveréseken, de a szállítást

és az átvételt is személyesen ellenőrizte. Ezen évek tapasztalatait 1982-ben doktori értekezésben foglalta össze, melyet sikeresen megvédett.

A hidak, felüljárók betontechnológiai mellett foglalkozott a metróépítés-, térburkolat készítés-, feszítés-, injektálás-, termékátvétel kérdéseivel. A Hídépítő Vállalatnál, illetve a Hídépítő Részvénytársaságnál eltöltött évek alatt a betontechnológia fejlesztése mellett, az ellenőrzés-, minőségbiztosítás, minőségirányítás munkáját is irányította. A hibák értelmezése, következtetések levonása, az új iránti igény volt mindenkor munkájának alapja.

Folyamatosan részt vett a Szabványügyi Testület-, az Ágazati Szabványosítás-, és a Nemzeti Akkreditáló testület munkájában. Tapasztalatait előadásokban, cikkekben ismertette. Rendszeresen oktatott a Magyar Betonszövetség felkérésére, amit 2007-ben Dombi József-díjjal jutalmazott a szövetség.

Tartott előadást 1977-ben a Kassán rendezett nemzetközi feszítettbeton konferencián, az első magyarországi szabadon szerelt híd kivitelezését megelőző kísérleti munkáról, majd 1981-ben a VI. Nemzetközi Melment Symposiumon a Melment L10 betonadalékszer alkalmazásáról a magyarországi szabadon betonozott hídépítésnél. A közel 50 év munkája sokszor okozott gondot, de annál több örömet számára. Munkatársai, a szakma elfogadta, elismerte munkáját. A dicséret, elismerések mellett különösen értékes számára a Széchenyi emléklakett (2004), a Palotás László-díj (2014), az Életmű Díj (Hídépítő Részvénytársaság 2016).

Évek múlnak, e változó világban már-már feledésbe megy mindez. Hihetetlen számára, hogy van, aki még keresi, van még kérdés, amire tud válaszolni.

Kedves Zsuzsa, sok szeretettel kívánunk Neked a **fib** Magyar Tagozata nevében születésnapod alkalmából nagyon sok boldogságot, szeretetet és nagyon sok megválaszolható kérdést.

Lublóy Éva